

til hver af de 4 Forstandere, det er 48 Timer, det giver tilsammen 432. At De saa sætte en Bestemmelse ind om, at de ere pligtige til at undervise 30 Timer om Ugen, betyder ikke andet, end at Administrationen kan give en 12, en anden 16, en tredje 24, en fjerde 30 Timer om Ugen, kort sagt dese det omring iblandt dem efter Behag; men det er uforlødent. Men i samme Døjeblik som Tinget her gaar til en væsentlig Forøgelse af de kongelig ansattes Antal med Pensionsret og til en betydelig Forøgelse af Lærernes Løn, navnlig for de sidst ansatte, da at nedsætte den pligtige Undervisning fra 30 Timer til faktisk kun at være 24 Timer eller derunder, forekommer mig saa besynderligt, at jeg har i alt Fald ikke set den ærede Ordfører fremstille Sagen saa øjensynligt, de fattigste Resultater i sin Indstilling skriftlig eller mundtlig trods al den Klarhed, han har givet os, og det Spørgsmaal er i mine Øjne vigtigt. Dernæst vil jeg gerne spørge den ærede Ordfører, hvilke Lønningsforhøjelser der pludselig blive fastede ud over disse Lærere. Jeg har ikke noget imod, at de 8 ældst ansatte saa hurtigt som muligt saa 3,000 Kr.; det saa de ved Loven; det giver kun en Forhøjelse af 2—400 Kr. i Forhold til det, de nu have, naar de beholde de provisoriske Tillæg, de sit for nogle Aar siden af 400 Kroner pr. Mand, og deres personlige Tillæg, deres Sædtillæg, deres Emolumenter og hele Historien. Saa bliver det en 2—400 Kroner for de 8 Lærere. Nu spørger jeg den ærede Ordfører, hvorledes Forholdet er sat med de Lønninger, der ere normerede til 1,100 Kroner. Dem har man hjulpet paa med et Par hundrede Kroners Tillæg og saa de provisoriske Tillæg. Blive de staaende, eller falde de væk? Jeg sætter, de falde bort, meget vel; saa siger jeg: hvad ville de Lærere saa som nu staa paa 1,100 Kroner med Tillæg eller 1,400 Kroner med Tillæg? Hvilken Lønningsforhøjelse ville de pludselig saa paa en Gang? Stillingen bliver den, at en Lærer, der altsaa er ansat udenfor det normerede Antal som en Slags midlertidig Lærer med 1,100 Kroner, vil kunne springe op, naar vi bortkaste hans Tillæg og bortkaste hans Anciennetet — fra først af midlertidig ansat; saaledes er det angivet i Finanslovens Bemærkninger — med om-

trent det dobbelte, nemlig fra 7 til 1,200 Kr. i normeret Lønning. Nu, saa mister han det midlertidige Tillæg. Kan den ærede Ordfører, der er klar over alt og særlig over dette, sige mig: hvor have vi nogen Sinde vedtaget en Lønningslov uden Spør af Overgangsbestemmelser, der i den Grad staa Kolbøtter med Lønningerne som her? og er det i Sagens Natur begrundet, er det overensstemmende med Seminariernes Tarv, at man ansætte Lærere, som man byder 1,100 Kroner normeret med personlige Tillæg, til at udøve visse Fag, Hjælpefag, for at lette de andre mindre veltillede, og at man saa et Par Aar efter tager dem og fører dem op i en Lønningsklasse indtil den dobbelte Lønning? Vil den ærede Ordfører rede os dette ud fra hinaaden? Og naar man ser paa dette, maa den ærede Ordfører dog indrømme, at det er ret fornuftigt, hvad Mindretallet har foreslaaet, at blive ved de 12 Lærere og lade de 4 yngste vente, saa meget mere som vi for Tiden ikke have Brug for dem, naar Planen om de 30 Timer skal holdes. Men at man i samme Udvalg vil rejse Fordring om, at Adjunkterne ved de lærde Skoler skulle have et Timearbejde ugentlig af fra 4—30 Timer samtidig med, at Seminarielærernes nu bestaaende Timetal faktisk er fra 30—24 Timer, det er virkelig ikke Klarhed, det er en fuldstændig Meningsløshed. Det er det, de ville gøre. Men ikke alene det, at det staaar saaledes, men det er jo aabenbart, at hermed hænger sammen mange andre Spørgsmaal, som trænge til Overvejelse. Det er ingenlunde tilstrækkeligt i saa høj Grad at forhøje Lønningsloven af 1871 og i samme Grad, som man gør det, da at acceptere det da trufne Kompromis uden nærmere Undersøgelse af, hvor stort et Antal Seminarier vi behøve for at tilfredsstille Statsøjemedet. Det er et berettiget Krav fra Folketingets Side at saa dette undersøgt med. Og saa vilde vi have rimelig Lærere, naar vi gik ned til de 9 foruden de 3 Forstandere, og Bestemmelsen om, at Forstanderen for denne Skole skal være ansvarlig Præst for Sognementigheden ved Siden af, er en Nedsættelse af det store pædagogiske Hverv, man betror en saadan Mand. Det trænger til Undersøgelse. Det trænger ogsaa til Undersøgelse, hvis det høje Flertal her i Tinget vil beholde de fire